

[Poul Nødgaard]

gennemført. Derfor er der intet, der giver tillid til, at fornyede og forøgede reduktioner kan formindske arbejdsløsheden. Tværtimod tyder alt på, at ledigheden stadig vil vokse – og desværre for det.

Derfor er der kun én vej at gå, og det er at give erhvervslivet så gode udfoldelsesmuligheder, at beskæftigelsen reelt kan forøges i den private sektor. Arbejdsministeren ved, at det er vejen frem, men disse forslag indeholder desværre intet i den retning.

Kommunernes Landsforening har beregnet, at forslagene vil betyde, at der ud over de nuværende jobtilbud skal skaffes yderligere 50.000 pladser. Også andre tal har været nævnt. Det kan være, at arbejdsministeren kan sige os, hvilket der er det rigtige.

I den forbindelse kunne det være interessant at få arbejdsministerens forklaring på, om hun er kommet overens med Kommunernes Landsforening i vurderingen af, hvor mange ekstra jobtilbud der skal etableres. Og hvis ministeren ikke er blevet enig med Kommunernes Landsforening, kunne det være interessant at høre, hvori uenigheden består, samt i øvrigt ministerens vurdering af, hvor meget ekstra personale i den offentlige sektor en gennemførelse af dette forslag vil komme til at betyde.

Vil ministeren i øvrigt oplyse, om der er indført nye procedurer med hensyn til høring af forskellige relevante organisationer? Når jeg spørger, er det, fordi Kommunernes Landsforening har udtrykt forundring over, at de på ingen måde har været inddraget i denne sag.

Sammenfattende skal det til sidst siges, at det er skuffende, at regeringen ikke sammen med disse små forslag til justering af dagpengesystemet fremkommer med et forslag til en finansieringsreform. Det havde været naturligt, om de forslag, som vi behandler her i dag, var blevet knyttet sammen med en finansieringsreform. Men vi har mere eller mindre fået forklaringen: Regeringen – og deri er den sikkert også enig med Venstre og De Konservative – tør ikke lægge noget frem på det område, før vi er over afstemningen den 18. maj. Den afstemning skal lige – om jeg må bruge udtrykket – luskes igennem med et ja, inden man lægger hele denne pakke frem. Det synes jeg er en meget billig foranstaltning.

Til allersidst vil jeg sige noget om det økonomiske. Vurderinger af de økonomiske og ad-

ministrative konsekvenser virker lidet overbevisende specielt set i lyset af de forskellige vurderinger, regeringen og Kommunernes Landsforening har anlagt.

Dertil kommer, at regeringen synes at være meget lidt opmærksom på, at arbejdsløsheden uden tvivl fortsat vil vokse, hvilket afgørende vil ændre de økonomiske konsekvenser.

Endelig forekommer det rigtigt at betegne forslagene som fantasiløse gentagelser og gamle travere i nye forklædninger. Forslagene vil ikke reducere ledigheden og bidrager heller ikke til at løse det altafgørende problem i sammenhængen, nemlig at forbedre beskæftigelsen i den private sektor.

Svend Aage Jensen (CD):

Regeringen har med de fremsatte lovforslag lagt op til en ny start med det klare sigte at forbedre dagligdagen for mange mennesker, såvel dem, der er i arbejde, som dem, der er ledige.

Målet er at få brudt den stigende arbejdsløshed, som ser ud til at blive højere i 1993 end i 1992. Får vi det ja den 18. maj, som det store flertal i Folketinget både håber på og forventer, vil en af de vigtigste forudsætninger være til stede for at få gang i erhvervslivet. Den seneste tids rentenedsættelse indicerer, at der også uden for Tinget regnes med et ja. Hvor stor en effekt det vil få på den nuværende ledighed, er der selvfølgelig ikke nogen der kan forudse. Men det er helt afgørende for, at Danmark ikke kan komme til at stå i den paradoksale situation, at vi samtidig med at stå med et betydeligt antal mennesker, der er uden job, ser en massiv efterspørgsel efter kvalificeret arbejdskraft.

Nu har Danmark haft en betydelig arbejdsløshed i næsten 20 år, selv om der er gjort en betydelig indsats for at løse problemet, hvilket kan afspejles derved, at samtidig med, at arbejdsløsheden har været stigende, har antallet af beskæftigede også været stigende. Aldrig har Danmark haft så mange i arbejde som nu.

For at imødegå paradoksproblemet er de foreliggende forslag efter Centrum-Demokraternes opfattelse et godt og vigtigt tiltag. Det er helt nødvendigt, at der igennem et veltilrettelagt jobtrænings- og uddannelsesprogram for den enkelte sikres samfundet såvel en aktiv som en potentiel arbejdskraft, hvis uddannel-